

Research Institute of
Hawzah and University**Methodology of Social Sciences and Humanities (MSSH)**Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>**Original Article****An Exploration of Portrait Methodology**Seyyede Mahsa Mousavi¹ , Hossein Khanifar²
Seyed Hossein Mousavi³

1. Ph.D, Department of Educational Management, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author).

Mah.mousavi@ut.ac.ir2. Ph.D, Department of Public Administration, Faculty of Management and Accounting, University of Tehran (Farabi Campus),
Tehran, Iran.khanifar@ut.ac.ir

3. Ph.D, Department of Higher Education Development, Farhangian University, Tehran, Iran.

mousavi@cfu.ac.ir

Received: 2025/01/20; Accepted: 2025/04/25

Extended Abstract

Introduction and Objectives: In today's complex and ever-changing world, the need to reconsider research methods and knowledge production is more pressing than ever (Shay, 2017). Restricting researchers to conventional qualitative methods steers new inquiries toward familiar frameworks, limiting advanced insights (Mazy, 2021). Thus, there is a demand for revisiting and innovating qualitative research approaches to address emerging challenges and generate new knowledge that yields distinct outcomes. The portrait method, as a research approach, facilitates deep exploration and higher understanding. By transcending rigid boundaries and imposed definitions, it offers an elevated comprehension of phenomena, replacing repetitive knowledge with creative insights that align with humanistic and societal ideals. This method transforms context, voice, relationships, and emerging themes into an aesthetic unity for researchers, participants, and audiences. Our understanding of portraiture continues to evolve (Holt, 2023). Despite numerous developments and perspectives, a significant gap remains in comprehending how these changes affect public perception and acceptance of portraiture (Silva, 2021). For instance, gaps exist in the analysis of portrait art (Kitcher, 2023) and its psychological and social dimensions (Yousimaki, 2021). Existing research in this field has substantial shortcomings in uncovering identity and emotions (Pful, 2021). As it stands, the gaps in contemporary portrait studies are vast, necessitating deeper research opportunities (Rabetsva, 2021). Engaging with this method requires sensitivity, empathy, and tolerance for ambiguity in both process and outcomes (Jangvard, 2015). Accordingly, this paper seeks to introduce the concept of portraiture, its advantages and characteristics, and its application principles (community, sampling, data collection, analysis, and validation) in humanities and social sciences research, particularly in educational management.

Copyright: © 2024 by the authors. Submitted for possible open access publication
under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY)
License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Research Institute of
Hawzah and University

Methodology of Social Sciences and Humanities (MSSH)

Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>

Original Article

Research Method: This study aims to explore portrait research methodology and employs a descriptive-analytical approach. Data were collected through a literature review, examining articles, academic documents, and primary sources on portraiture. The research was designed in several stages to provide a deeper understanding of this novel research approach. First, the concept of portraiture was described and explained, with a comprehensive review of key definitions and related concepts. Next, the core principles of the portrait method were examined, including participant voice reflection, the process of portrait formation in research, portrait analysis, validity in portraiture, and its use in educational settings. Finally, a summary of findings was discussed in the conclusion. This study offers a coherent and systematic analysis of portrait methodology, providing new insights in the field. As such, it serves as a valuable resource for researchers and students interested in innovative methods and restructuring existing frameworks.

Findings: Key findings from portrait research include:

a) Reflecting Participant Voices: In portraiture, participants are active contributors to knowledge production, addressing societal needs. Knowledge is gathered through artistic and creative collaboration, stimulating active engagement. Researchers allow experiences to be described in ways influenced by political, economic, and cultural structures, fostering transformative change. The potential for decolonizing knowledge production leads to transformative learning.

b) The Portrait Formation Process in Research: Portraiture is useful for exploring contextual relationships, documenting processes, and enabling researchers to engage with personal narratives in critical aspects of inquiry. The proposed analytical strategy serves two functions: detailing stories to illustrate processes and contexts, and revealing underlying causes and effects. Analytical steps include coding for characters, time, place, conditions, key events, and common themes (Rodríguez-Durán & Jacobs, 2020).

c) Portrait Analysis: Data analysis in portraiture involves four stages after repeated engagement with participant voices: (1) receiving the story, (2) constructing poetry, (3) listening to opposing voices, and (4) writing the report (McCarthy, 2017). This interpretive balance between participant narratives and researcher reflections acknowledges participants as experts in their own lives (Anderson, 2012). This methodological effort to balance researcher interpretation with lived experience expertise defines narrative portraiture (Rodríguez-Durán & Jacobs, 2020).

d) Validity in Portraiture: Ensuring integrity in portrait research rests with the researcher. Unlike quantitative research, where the investigator remains detached and objective, qualitative research—particularly portraiture—involves negotiation, proximity, and relational dynamics. According to Lightfoot (2005), crafting narrative portraits is a consultative, highly creative process requiring deep and flexible insight. Vital dynamics exist between documentation and narrative creation, reception and shaping, reflection and imposition, and improvisation. Coherence must emerge organically and interpretively (Lightfoot, 2005).

e) Portraiture in Educational Settings: This method explores unique perspectives inaccessible through other research approaches, such as empirical studies. In portraiture, voices are discovered with varying degrees of constraint or presence, encompassing witnessing, interpretation, self-narration, and dialogue. These forms emerge through intersubjective relationships between researchers and participants in educational contexts (Rodríguez-Durán & Jacobs, 2020).

Discussion and Conclusion: Significant historical adaptations have been made to align with social, cultural, and technological developments (Stein, 2023). In 21st-century research, we have expanded our discourse to conceptualize data as stories, drawing from cross-cultural processes that emphasize collaboration in narrative construction (Woffen &

Research Institute of
Hawzah and University

Methodology of Social Sciences and Humanities (MSSH)

Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>

Original Article

Pickford, 2021). Portrait research primarily views inquiry as a tool for social change, emphasizing strengths and learning opportunities while minimizing the influence of socio-cultural, historical, and political contexts. This approach translates data into compelling, accessible narratives that resonate beyond academia. Each portrait emerges with its own meaning, learned through the images it creates. When shared with participants, their interpretations of lived experiences become evident. Researchers gain self-awareness through participant responses, perceiving themselves in varied and metaphorical ways. Portrait research resists conventional judgments, instead offering an art-based, phenomenological structure that provides rich interpretations of lived experiences. It occupies a middle ground between precision and quality, valuing portraiture as an unconventional yet meaningful companion in research.

Keywords: Qualitative Method, Portraiture, Research, Approach, Reflection.

Conflict of Interest: The authors declare no conflict of interest.

Cite this article: Seyyede Mahsa Mousavi & Hossein Khanifar & Seyed Hossein Mousavi. (2025), "An Exploration of Portrait Methodology", Methodology of Social Sciences and Humanities, 31(122): 105-126.

Research Institute of
Hawzah and University

روش‌شناسی علوم انسانی

Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>

نوع مقاله: پژوهشی

تأملی بر روش‌شناسی پرتره

سیده مهسا موسوی^۱، حسین خنیفر^۲
سید حسین موسوی^۳

۱. دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

mah.mousavi@ut.ac.ir

۲. گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشکده‌گان فارابی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

khanifar@ut.ac.ir

۳. دکتری برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

mousavi@cfu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۰۱؛ ۱۴۰۴/۰۲/۰۵

چکیده گسترده

مقدمه و اهداف: در دنیای پیچیده و در حال تغییر امروز، نیاز به بازنگری در روش‌های تحقیق و تولید دانش بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود (شای، ۲۰۱۷). محدود کردن محققان به روش‌های کیفی، تحقیقات جدید را به شکل تحقیقات انجام شده می‌برد و از بینش‌های پیشرفته جلوگیری می‌کند (مازی، ۲۰۲۱). بنابراین، نیازمند بازنگری و نوآوری در رویکردهای تحقیقاتی کیفی برای پاسخ به چالش‌های جدید و تولید دانش جدید است که به نتایج متفاوتی منجر می‌شود. روش پرتره به عنوان رویکرد تحقیقاتی به کشف عمیق و دانستن بالاتر منجر می‌شود. این روش با عبور از مرزهای سفت و سخت و مرزهای تحمیل و تعریف‌شده، تجربه درک بالاتر را فراهم می‌آورد و امور را با دانش خلاقانه جایگزین دانش تکراری و تولیدشده می‌کند تا از این طریق با آرمان‌های بشریت و جامعه هماهنگ شود و زمینه، صدا، روابط، موضوعات نوظهور و وحدت بیان‌شده از طریق کل زیبایی‌شناختی برای محققان، شرکت‌کنندگان و بینندگان تبدیل می‌شود. درک ما از پرتره در حال تکامل است (هالت، ۲۰۲۳). باوجود تحولات و دیدگاه‌های بسیاری که ایجاد شده است، هنوز شکاف بزرگی در درک تأثیر این تغییرات بر درک عمومی و پذیرش پرتره وجود دارد (سیلوا، ۲۰۲۱). به عنوان مثال، شکاف‌هایی در تحلیل هنر پرتره (کیچر، ۲۰۲۳) و جنبه‌های روانی و اجتماعی (یوسیمای، ۲۰۲۱) وجود دارد. تحقیقاتی که تاکنون در این زمینه انجام شده است، در کشف هویت و احساسات ایرادهای زیادی دارد (پفول، ۲۰۲۱). همان‌طور که به نظر می‌رسد، شکاف‌ها در زمینه مطالعه پرتره معاصر بسیار زیاد است و نیاز به فرصت‌های تحقیقاتی عمیق‌تری دارد (رابتسوا، ۲۰۲۱). بنابراین گام گذاشتن در این روش مستلزم حساسیت، همدلی و تحمل ابهام در فرآیند و نتایج تحقیق است (جانگوارد، ۲۰۱۵). براساس این، مقاله حاضر به دنبال آشنایی با مفهوم پرتره، مزایا و ویژگی‌های آن، اصول کاربرد آن (جامعه، نمونه‌گیری، جمع‌آوری، تحلیل و اعتبارسنجی) در پژوهش‌های علوم انسانی و اجتماعی به‌ویژه مدیریت آموزشی است.

روش تحقیق: پژوهش حاضر با هدف آشنایی با روش‌شناسی پژوهش پرتره انجام و برای بررسی و تبیین تحقیق از روش‌های توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. برای جمع‌آوری اطلاعات، از روش کتابخانه‌ای استفاده شده است و به بررسی و مطالعه مقالات، اسناد علمی و کتاب‌های دست اول موجود در زمینه پرتره استفاده شده است. این پژوهش در چند مرحله طراحی شده که هدف آن ارائه درک عمیق‌تر از این رویکرد جدید به تحقیق است. در

Copyright: © 2024 by the authors. Submitted for possible open access publication
under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY)
License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

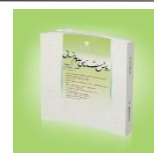
2. shay
3. pfuhl
4. jungward

Research Institute of
Hawzah and University

روش‌شناسی علوم انسانی

Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>

نوع مقاله: پژوهشی

مرحله نخست، مفهوم پرتره توصیف و تبیین شد. در این قسمت مفاهیم و تعاریف کلیدی مرتبط با این روش به‌طور جامع بررسی شد. در ادامه به بررسی دقیق اصول کلیدی روش پرتره پرداخته شد. این بخش شامل انعکاس صدای شرکت‌کنندگان، فرآیند شکل‌گیری پرتره در پژوهش، تحلیل پرتره، اعتبار در روش پرتره و استفاده از پرتره در محیط‌های آموزشی می‌باشد. در نهایت، خلاصه مطالب در بخش نتیجه‌گیری بحث شد. این تحقیق روش‌شناسی پرتره را به شیوه‌ای جامع و منسجم تحلیل می‌کند و بینش جدیدی در این زمینه ارائه می‌دهد. با این رویکرد، پژوهش حاضر می‌تواند به‌عنوان منبعی معتبر برای محققان و دانشجویان علاقه‌مند به استفاده از روش‌های نوآورانه و تغییر ساختارهای موجود استفاده شود.

یافته‌ها: برخی از یافته‌های مربوط به تحقیقات پرتره عبارت‌اند از:

الف) انعکاس صدای شرکت‌کنندگان: در روش پرتره، شرکت‌کنندگان به‌عنوان افراد فعالی در نظر گرفته می‌شوند که در ایجاد دانش و پژوهش مؤثر بوده و پاسخگوی نیازهای جامعه هستند. در این روش، دانش از طریق مشارکت شرکت‌کنندگان به شیوه‌ای هنرمندانه و خلاقانه جمع‌آوری می‌شود تا مشارکت فعال شرکت‌کنندگان را تحریک کند. در روش پرتره، محققان اجازه می‌دهند که چگونه تجربیات توصیف شوند و تحت تأثیر ساختارهای سیاسی، اقتصادی، فرهنگی قرار گیرند و برای ایجاد تغییر در این ساختارها حرکت کنند. پتانسیل استعمارزدایی از تولید دانش به یادگیری تحول آفرین منجر می‌شود.

ب) فرآیند شکل‌گیری پرتره در تحقیق: پرتره در پاسخ به سؤالاتی مانند مفاهیم مرتبط با زمینه و رابطه و ثبت دقیق فرآیندها مفید است و به پژوهشگران اجازه می‌دهد تا با روایت‌های شخصی در جنبه‌های مهم تحقیق شرکت کنند. استراتژی تحلیلی پیشنهاد شده در تحقیق پرتره دو کارکرد دارد: توضیح جزئیات داستان، نشان دادن فرآیند و زمینه و نشان دادن دلایل و تأثیرات اساسی. مراحل تحلیلی پیشنهادی شامل کدگذاری شخصیت‌ها، زمان، مکان و شرایط، رویدادهای کلیدی و نقطه مشترک پدیده‌های مورد علاقه است (رودریگز - دورانز و جاکوبز،^۱ ۲۰۲۰).

ج) تحلیل پرتره: تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش پرتره پس از گوش دادن مکرر به صدای شرکت‌کنندگان در تحقیق شامل چهار مرحله است: گام اول دریافت داستان، گام دوم ساختن شعر، گام سوم گوش دادن به صداهای مخالف و گام چهارم نوشتن گزارش است (مک‌کارتی،^۲ ۲۰۱۷). این تفسیر از روایت‌های شرکت‌کنندگان و روایت‌های شنیداری و شخصی محقق سعی در حفظ تعادل دارد؛ زیرا مصاحبه‌شوندگان در زندگی خود متخصص هستند (آندرسون،^۳ ۲۰۱۲). این تلاش روش‌شناختی برای متعادل کردن قدرت بین نقش محقق در تفسیر داده‌ها و تخصص شرکت‌کنندگان در تجربه زندگی‌شان همان چیزی است که پرتره‌های روایی نامیده می‌شود (رودریگز - دورانز و جاکوبز، ۲۰۲۰).

د) اعتبار در روش پرتره: داشتن یکپارچگی در روش تحقیق پرتره برعهده محقق است. برخلاف پژوهش کمی که محقق از راه دور، بی‌طرف و عینی است، تحقیق کیفی به‌طور کلی و روش پرتره به‌طور خاص، مذاکره بر سر تقابل، نزدیکی و رابطه است. براساس دیدگاه لایت‌فوت^۴ (۲۰۰۵)، فرآیند خلق پرتره‌های روایی، واضح و قابل تشخیص، مشورتی و بسیار خلاقانه است و به دیدگاهی عمیق و انعطاف‌پذیر نیاز دارد. پویایی‌های حیاتی بین مستندسازی و خلق روایت، بین دریافت و شکل دادن، بازتاب و تحمیل و بداهه‌سازی وجود دارد. تلاش برای دستیابی به انسجام باید هم به‌صورت ارگانیک و هم به‌صورت تفسیری جریان داشته باشد (لایت‌فوت، ۲۰۰۵).

ه) استفاده از پرتره در محیط‌های آموزشی: روش‌های جدید و متفاوتی را بررسی می‌کند که از طریق انواع تحقیقات دیگر مانند تحقیقات تجربی قابل دسترسی نیست. در پرتره، صدا در بسیاری از موارد با درجه‌های مختلف محدودیت یا حضور کشف شده است و شاهد، تفسیر، نگرانی، خودنوشت، تشخیص صداهای دیگر و گفتگو با دیگران همه شکل صدا در روند پرتره از طریق روابط بین ذهنی بین محقق و شرکت‌کنندگان در محیط‌های آموزشی است (رودریگز - دورانز و جاکوبز، ۲۰۲۰).

بحث و نتیجه‌گیری: تغییرات قابل توجهی در طول تاریخ برای سازگاری با تحولات اجتماعی، فرهنگی و تکنولوژیکی ایجاد شده است (استین،^۵ ۲۰۲۳). در فضای تحقیقاتی قرن ۲۱، ما گفتگوی خود را برای تفکر در مورد داده به‌صورت داستان باز کرده‌ایم و از فرآیندهای تحقیقاتی بین فرهنگ معاصر بهره می‌بریم که شامل مشارکت و ترویج همکاری در ساخت روایت‌های داستانی است (ووفن و پیکفورد،^۶ ۲۰۲۱). روش تحقیق پرتره، در درجه اول به تحقیق به‌عنوان ابزاری برای تغییر اجتماعی می‌نگرد و با به حداقل رساندن تأثیر بسترهای اجتماعی فرهنگی، تاریخی و سیاسی تأثیرگذار، بر نقاط قوت و آن چیزی تأکید می‌کند که می‌توان از آنها آموخت. همچنین، این رویکرد با انتقال داده‌ها به داخل یک روایت قانع‌کننده و قابل دسترس که می‌توان با آن به اشتراک گذاشت، توسط مخاطبان فراتر از جامعه علمی درک شد. هر نقاشی مطابق با معنای خاص

1. Rodríguez-Dorans & Jacobs

2. McCarthy

3. Anderson

4. Lightfoot

5. Stein

6. woffen and Pickford

Research Institute of
Hawzah and University

روش‌شناسی علوم انسانی

Journal homepage: <https://method.rihu.ac.ir/>

نوع مقاله: پژوهشی

خودش ظاهر می‌شود و از طریق تصاویری که خلق شده، یاد گرفته می‌شود. وقتی پرتره‌ها با شرکت‌کنندگانی که آنها نمایندگی می‌کردند به اشتراک گذاشته شد، تفسیر آنها از تجربه آنان نمایان می‌شود. محقق خودش را از طریق پاسخ افراد درک می‌کند و به شیوه‌های گوناگون و استعاری می‌بیند. تحقیق پرتره در تقابل با انواع قضاوت‌ها قرار دارد. این روش مبتنی بر هنر پرتره بیانی که براساس ساختاری از پدیدارشناسی ساخته شده است و تفسیری غنی از تجربیات زیسته شرکت‌کنندگان ارائه می‌دهد و یک موضع میانی بین دقت و کیفیت و استفاده از پرتره به‌عنوان یک همراه با ارزش، هرچند غیر متعارف، با کیفیت تحقیق می‌کند.

واژگان کلیدی: روش کیفی، پرتره، تحقیق، رویکرد، تأمل.

تعارض منافع: در این مقاله تعارض منافع وجود ندارد.

استناد: سیده‌مهسا موسوی، حسین خنیفر، سیدحسین موسوی (۱۴۰۴)، «تأملی بر روش‌شناسی پرتره»، مجله روش‌شناسی علوم انسانی، ۳۱(۱۲۲): ۱۰۵-۱۲۶.

۱. مقدمه

با توسعه رسانه‌های اجتماعی، محققان به‌طور فزاینده‌ای به انجام پژوهش با روش‌های متفاوت می‌اندیشند (هلمیک، ۲۰۲۲^۱). امروزه روایات، داستان‌ها و هنر نقش عمده‌ای در آموزش موضوعات متنوع و شناخت واضح‌تر و عمیق‌تر در مورد انسان‌ها دارند (لیوی، ۲۰۲۰^۲، ص ۱۵). هنر از لحاظ تاریخی به‌عنوان یک رسانه برای آغاز گفتگوها و اقدامات در سطح گروه، افزایش‌دهنده آگاهی از مسائل اجتماعی و به‌عنوان بخشی از تحقیق و تولید دانش معرفی شده است. هنر به افراد اجازه می‌دهد تا داستان‌های خود را بسازند و با پتانسیل بهبود و افزایش توانمندسازی روش‌های مبتنی بر هنر به‌عنوان یک کاتالیزور برای مشارکت در تحقیقات روبه‌رو شوند (عیوض، ۲۰۱۴^۳؛ کنت، ۲۰۲۰^۴). استفاده از روش‌های مبتنی بر هنر باعث افزایش مشارکت فعال و نهایی شرکت‌کنندگان، ایجاد دانش، بهبود تفسیر و بینش عمیق‌تر و معنی‌سازی می‌شود. روش‌های هنری با بیان خلاقانه خود، راه‌های جایگزین دانستن مانند متن، صدا، مفاهیم بصری را ایجاد کرده و فرصت‌هایی را برای بازتاب‌های غیرممکن ایجاد می‌کند (فینلی، ۲۰۰۸^۵؛ کنت، ۲۰۲۰^۶).

پرتره روشی نوظهور از پژوهش مبتنی بر هنر است (چپمن، ۲۰۰۷^۶؛ هیل، ۲۰۰۵^۷) که می‌تواند رویکردهای پژوهش کیفی را تقویت کند. به اعتقاد لیوی هنرها به‌سادگی رویکردهای وسیع‌تری از ابزارهای تحقیقی و ارتباطی را در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهد تا بتواند طیف وسیعی از موضوعات اجتماعی را جمع‌آوری و انتقال دهند (لیوی، ۲۰۲۰^۸). روش پرتره به ایجاد تصاویر بصری از طریق نقاشی به‌عنوان بخشی از فرآیند تحقیق خود توجه کرده و بینش جدیدی در مورد احساسات و دیدگاه‌های شرکت‌کنندگان ارائه می‌دهد. پرتره‌ها بازتاب‌دهنده تجربیات افراد است و دیدگاه آنها را تسهیل می‌کند و به افراد در بیان احساسات و ایده‌های پیچیده در حین ایجاد و شناسایی موضوعات نوظهور را می‌دهد. همان‌طور که فرآیند تحقیق آشکار می‌شود، نقاشی راهی برای کشف روابط عمیق با شرکت‌کنندگان می‌شود (هلمیک، ۲۰۲۲^۹).

امروزه پرتره به بخشی از زندگی روزمره تبدیل شده است که تأثیر زیادی بر ایجاد هویت شخصی در دنیای دیجیتال دارد (روزادو، ۲۰۲۱^{۱۰}). همان‌طور که هنر دارای قدرت آزادکنندگی و تعالی است (لورنس - لایت‌فوت، ۲۰۰۲^۹)، روش پرتره به‌عنوان رویکرد تحقیقاتی به کشف عمیق و دانستن بالاتر منجر می‌شود. این روش با عبور از مرزهای سفت و سخت و مرزهای تحمیل و تعریف‌شده تجربه درک بالاتر را فراهم می‌آورد و امور را با دانش خلاقانه جایگزین دانش تکراری و تولیدشده می‌کند تا از این طریق با آرمان‌های بشریت و جامعه هماهنگ شود و زمینه، صدا، روابط، موضوعات نوظهور و وحدت بیان‌شده از طریق کل زیبایی‌شناختی برای محققان، شرکت‌کنندگان و بینندگان تبدیل می‌شود (اونیل، کتلی هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲^{۱۰}).

جامعه ما به‌طور فزاینده‌ای به جامعه‌ای مبتنی بر امورات عینی تبدیل شده است (لیوی، ۲۰۲۰^{۱۱}). در روش پرتره، محققان مانند نقاشان در خلق اثر به‌عنوان نوعی فرد خودکاو و مشارکت‌کننده انتقادی می‌شوند. به اعتقاد چاپمن (۲۰۰۵^{۱۲}) روش پرتره از طریق لنز نظریه انتقادی برای نشان دادن رابطه پیچیده و پویا در یک محیط نژادی متنوع استفاده می‌شود. در این روش افراد تبدیل به نظریه‌پردازانی می‌شوند که کار خود را از تجسم معنا و ایده‌های خود آغاز کرده و در ادامه به اقدامات متفکرانه برای سازنده پرداخته و به تفسیر می‌پردازند (سالیوان، ۲۰۰۷^{۱۱}).

در دنیای پیچیده و در حال تغییر امروز، نیاز به بازنگری در روش‌های پژوهش و تولید دانش بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود (شای، ۲۰۱۷^{۱۲}). محدود شدن پژوهشگران به روش‌های کیفی، پژوهش‌های جدید را به شکل پژوهش‌های انجام‌شده در می‌آورد و از بینش‌های پیشرفته جلوگیری می‌کند (مازی، ۲۰۲۱^{۱۲})؛ از این‌رو نیاز به بازنگری و نوآوری در رویکردهای پژوهش کیفی است تا بتواند به چالش‌های جدید پاسخ دهد

1. Helmick
2. Leavy
3. Eaves
4. Kunt
5. Finley
6. Chapman
7. Hill
8. Rosado
9. Lawrence-Lightfoot
10. O'Neil, Kteily-Hawa & Le Ber
11. Sullivan
12. Mazzei

و دانش جدیدی تولید کند که به نتایج متفاوت منجر شود. درک ما از پرتره در حال تکامل است (هالت،^۱ ۲۰۲۳). با وجود تحولات و چشم‌اندازهای زیادی که ایجاد شده است، اما هنوز شکاف زیادی در درک تأثیر این تغییرات بر درک عمومی و پذیرش پرتره وجود دارد (سیلوا،^۲ ۲۰۲۱). برای مثال، شکاف‌هایی در تجزیه و تحلیل هنر پرتره (کیچر،^۳ ۲۰۲۳) و جنبه‌های روانی و اجتماعی (یوسیمایی،^۴ ۲۰۲۱) وجود دارد. تحقیقاتی هم که تاکنون در این زمینه انجام شده‌اند، در کشف هویت و احساسات دارای نقایص بسیاری هستند (پفول،^۵ ۲۰۲۱). همان‌طور که معلوم است، شکاف‌هایی که در زمینه مطالعه پرتره معاصر وجود دارد، بسیار بزرگ است و نیازمند فرصت‌های تحقیقاتی عمیق‌تری است (رابتسوا،^۶ ۲۰۲۱). بنابراین، گام نهادن در این روش نیازمند حساسیت، همدلی و تحمل ابهام در فرآیند و نتایج تحقیق است (جونگوارد،^۷ ۲۰۱۵). براساس این مقاله حاضر به دنبال آشنایی با مفهوم پرتره، مزایا و ویژگی‌ها آن، اصول به‌کارگیری آن (جامعه، نمونه‌گیری، شیوه جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل و اعتباریابی) در پژوهش‌های حوزه علوم انسانی و اجتماعی و به‌ویژه مدیریت آموزشی است.

۲. مفهوم‌شناسی روش پرتره

مفهوم پرتره^۸ با چاپ کتاب سارا لورنس و لایت فوت، جامعه‌شناسان آموزشی با عنوان «دیرستان خوب: شمایی از منش و فرهنگ»^۹، مطرح شد (لایت فوت، ۲۰۰۵). هدف لایت فوت (۲۰۰۵) در این کتاب، بیان پیچیدگی، پویایی و ظرافت‌های تجربه انسانی در زمینه‌های نوین پژوهشی در رهبری آموزشی بود. او سپس با همکاری جسیکا هافمن - دیویس (۱۹۷۷)، مدیر بنیان‌گذار برنامه هنر در آموزش در دانشگاه هاروارد آمریکا، کتابی با عنوان هنر و دانش پرتره^{۱۰} نوشتند و مسائل معرفت‌شناختی و روش‌شناختی را همراه با مفهوم و عمل پرتره به‌عنوان یک روش پژوهشی در نظر گرفتند (انگلیش،^{۱۱} ۲۰۰۳). در ادامه لایت فوت و دیویس با همکاری یکدیگر پرتره را به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در دستور ثبت فرهنگ مدارس ثبت کردند (لورنس - لایت فوت، ۲۰۰۲).

در تعریف لغوی، منظور از پرتره شامل در هم آمیختن مواد و قطعات مختلف از صحنه‌های برش خورده و سپس لایه‌بندی و تفسیر مجدد آن است (کرامنگ،^{۱۲} ۲۰۲۳). هنرمندان معاصر از پرتره به‌عنوان وسیله‌ای برای انتقال هویت، احساسات و حتی انتقاد اجتماعی استفاده می‌کنند (سپوترا، تن و لی،^{۱۳} ۲۰۲۴)؛ گرچه به دلیل تغییر و تحولات جهانی، معنای آن همچنان در حال تکامل است (ژانگ،^{۱۴} ۲۰۲۴). استفاده از روش تحقیق پرتره به‌عنوان رویکرد مستقل توسط هیچ دانشمندی حمایت نشده است (ووفن و پیکفورد،^{۱۵} ۲۰۲۱). باوجود این، دیدگاه‌های چندی در مورد این روش پژوهش وجود دارد. روش پژوهش پرتره نوعی پژوهش روایتی است که در آن پژوهشگر با به‌کارگیری ابزارهای کیفی به‌صورت نظام‌مند و هدفمند سعی در توصیف پدیده‌ها با استفاده از زیبایی و ویژگی‌های زیبایی‌شناختی هنر دارد (موکیو، ریبولد و جید،^{۱۶} ۲۰۱۵). روش پژوهش پرتره که در پارادایم سازنده‌گرایی^{۱۷} نهفته است، بر این مفهوم استوار است که دانش به‌صورت اجتماعی ساخته می‌شود و افراد از طریق تعاملات اجتماعی یاد می‌گیرند (مکارسی،^{۱۸} ۲۰۱۷).

1. Hallett
2. Silva
3. Kitcher
4. Uusimäki
5. Pfohl
6. Rubtsova
7. Jongeward
8. Portrature
9. The Good Highschool: Portraits of Character and Culture
10. The art and Science of Portrature
11. English
12. Curammeng
13. Saputra, Tan & Lee
14. Zhang
15. Weuffen & Pickford
16. Muccio, Reybold & Jidd
17. Constructivism paradigm
18. McCarthy

پرتره، صداها،^۱ روابط^۲ و معناهای هر یک از شرکت‌کنندگان^۳ را به‌عنوان افراد و اعضای جامعه پژوهش در یک چشم‌انداز سیال به تصویر می‌کشد که توسط پژوهشگر و شرکت‌کنندگان ساخته شده است (مرتز،^۴ ۲۰۱۹). از دیدگاه فیدرستون^۵ (۱۹۸۹) منظور از روش تحقیق پرتره یک بورس تحصیلی مردمی^۶ است که حقایق علمی در میدان جمع کرده است تا به تجربه‌های مردم صدا بدهند و توسط آنها درک و تفسیر شود (سپوترا، تن و لی، ۲۰۲۴).

پرتره در زمان گذشته و حال جابه‌جا می‌شود و تفکر در حال انجام و تفکر تکاملی از طریق پرتره بازگو می‌شود (دوران، رودریگز و پاترون،^۷ ۲۰۲۰). هدف این روش، ترکیب بین داستان‌نویسی هنری و دقت علمی در پژوهش است (لاهمن و همکاران،^۸ ۲۰۲۱؛ بروکس،^۹ ۲۰۱۷) تا با خلق روایت‌هایی که داستان‌های مبتنی بر تجربیات شرکت‌کنندگان را با پر کردن شکاف بین پارادایم‌های علمی و تفسیری ارائه می‌دهد (استراکا، اسمولدین، کوسج، اسپرتوس، منا – هورتادو، جونز و دریر،^{۱۰} ۲۰۲۰؛ ووفن و پیکفورد،^{۱۱} ۲۰۲۱؛ لایت فوت،^{۱۲} ۲۰۰۵). گفتنی است که هنر پرتره فقط محدود به اهداف واقع‌بینانه نیست و امروزه تبدیل به یک رسانه عمیق ارتباطی شده است و بسیاری از پژوهشگران از طریق پرتره قادر به بلند کردن صداهایی هستند که ممکن است در جامعه شنیده نشوند (پاتر،^{۱۳} ۲۰۲۳). از دیدگاه سینگ^{۱۴} (۲۰۲۴) در روش پرتره، هر قطعه داستان خودش را داشته و بخشی از یک روایت بزرگ‌تر است که درک ما از جهان را شکل می‌دهد. هدف پرتره‌ها فقط نمایش چهره‌ها نیستند؛ بلکه رسیدن به پویایی‌های زندگی نیز است. اگرچه مطالعات تکمیلی بسیاری در زمینه پرتره بررسی شده‌اند، اما تعدادی از جنبه‌هایی که هنوز به‌طور کامل درک نشده‌اند، به‌ویژه در زمینه هنر بصری معاصر بسیار است.

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر با هدف آشنایی با روش‌شناسی پژوهش پرتره انجام شده است. برای بررسی و تبیین پژوهش از روش توصیفی – تحلیلی استفاده می‌شود. برای جمع‌آوری اطلاعات، از روش کتابخانه‌ای استفاده شده است و به بررسی و مطالعه مقالات، اسناد علمی و کتب دست اول موجود در زمینه پرتره پرداخته می‌شود. این پژوهش در چند مرحله طراحی شده است که هدف آن ارائه درک عمیق‌تری از این رویکرد نوین در پژوهش است. در مرحله نخست، به توصیف و تبیین مفهوم پرتره پرداخته می‌شود. در این بخش، مفاهیم و تعاریف کلیدی مرتبط با این روش به‌طور جامع بررسی می‌شود. در ادامه به بررسی دقیق‌تر اصول کلیدی روش پرتره پرداخته خواهد شد. این بخش شامل انعکاس صدای مشارکت‌کنندگان، فرآیند شکل‌گیری پرتره در پژوهش، تجزیه و تحلیل پرتره، اعتبار در روش پرتره و کاربردهای پرتره در محیط‌های آموزشی است. در نهایت به جمع‌بندی مطالب در قسمت نتیجه‌گیری پرداخته خواهد شد. این پژوهش به‌طور جامع و منسجم به تحلیل روش‌شناسی پرتره می‌پردازد و بینش‌های جدیدی را در این حوزه ارائه می‌دهد. با این رویکرد، پژوهش حاضر می‌تواند به‌عنوان منبعی معتبر برای پژوهشگران و دانشجویان علاقه‌مند به استفاده از روش‌های نوآورانه و تغییر ساختارهای موجود استفاده شود.

1. The voices
2. relationships
3. meanings of each participant
4. Mertens
5. Featherstone
6. Grassroots scholarship
7. Duran, Rodriguez & Patrón
8. Lahman, De Oliveira, Cox, Sebastian, Cadogan, Rundle Kahn, katizer & Zakotnik.Gutierrez
9. Brooks
10. Straka, Smolderen, Gosch, Spertus, Mena-Hurtado, Jones & Dreyer
11. Weuffen & Pickford
12. Potter
13. Singh

۴. یافته‌ها

۴-۱. کاربست روش پرتره در تحقیقات آموزشی

محققان کیفی هنوز در مورد ارزش کلی روش پرتره به منتقدان پاسخ می‌دهند و ارزش خاص روش‌های به اصطلاح جایگزین را نمایان می‌کنند (موکیو، ریبولد و جید،^۱ ۲۰۱۵). باوجوداین، در تحقیقات متنوعی، صاحب‌نظران این حوزه به این روش به‌عنوان یک روش درمانی باور دارند. داستان‌سرایی تصویری^۲ موجب افزایش سلامت روانی و جسمی شده که نوشتن به تنهایی نمی‌تواند بیان کند (هلمیک، ۲۰۱۹؛ نورونها،^۳ ۲۰۱۹؛ ویل‌کوکس،^۴ ۲۰۱۷). همچنین، خلق هنر به بهبود شخصی درون‌گرویی و افزایش عزت نفس افراد منجر می‌شود. این روش دارای ارزش ترمیمی بوده و خلاقیت را توسعه و نگرش فرد به زندگی خود را تغییر می‌دهد (ماتراسکو،^۵ ۱۹۹۷).

همچنین، از مزایای روش پرتره در تحقیقات آموزشی می‌توان به ایجاد فضایی اشاره کرد که طی آن مخاطبان با در نظر گرفتن روش‌های واقعی، استعاری، اجتماعی و تاریخی به تفسیر شخصی می‌پردازند و در مورد آینده، ارتباطات (مکان و فضای پرتره)، قدرت، چگونگی شکل‌گیری زمینه به تصمیم‌گیری و عمل اقدام می‌کنند. اصرار نویسندگان این حوزه به بین‌رشته‌ای بودن آن موجب تشویق محققان آموزشی به مطالعه در حوزه‌های متنوع تجربی، قومی، ادبی و هنری شده است و از طریق تلفیق بسیاری از جهات، می‌توان به بررسی دقیق‌تر، رمزگشایی و هوشیاری متناقض رسید (کرامنگ،^۶ ۲۰۲۳).

همچنین، از طریق پرتره، در تحقیقات آموزشی استعمارزدایی^۷ شده و با تصویربرداری مجدد پایه‌های معرفت‌شناسی، راه‌های شناخت و تولید ایده به‌سوی یک فرهنگ نهادی جامع‌تر، مشترک‌تر و فراگیرتر حرکت می‌کند (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر،^۸ ۲۰۲۲). در تحقیقات آموزشی، نخبگان با کمک گرفتن از روش‌های استدلال، تفکر انتقادی و حل مسئله استعمارزدایی^۹ می‌کنند (استوکس،^{۱۰} ۱۹۹۷) و توسط کسانی تداوم می‌یابد که از دانش انضباطی^{۱۱} پیروی می‌کنند (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲).

۴-۲. انعکاس صدای مشارکت‌کنندگان

در روش پرتره، شرکت‌کنندگان به‌عنوان افراد فعالی مورد توجه قرار می‌گیرند که در ایجاد دانش و تحقیقات مؤثر بوده و به نیازهای جامعه پاسخگو هستند. در این روش، دانش از طریق مشارکت شرکت‌کنندگان به روش هنری و خلاقانه جمع‌آوری می‌شود تا مشارکت فعال شرکت‌کنندگان تحریک شود. در روش پرتره، محققان اجازه می‌دهند تا چگونگی شکل‌گیری تجربیات توصیف شده و تحت‌تأثیر ساختار سیاسی، اقتصادی، فرهنگی قرار گرفته و برای ایجاد تغییر در این ساختارها حرکت کنند. پتانسیل دموکراتیک‌سازی^{۱۲} و استعمارزدایی تولید دانش به یادگیری تحولی^{۱۳} منجر می‌شود. برای مثال، مطالعه آموزشی صورت‌گرفته در برزیل توسط پائولو فریره (۲۰۰۵) انجام شد و مفهوم غیرانسانی شدن و مفهوم موضوعات در مقابل اشیا معرفی شدند. افکار فریره در مورد برابری و مشارکت در تحقیقات محبوبیت یافته و فضایی برای گفتگوهای دو طرفه ایجاد کرد. همان‌گونه که محققان در پژوهش‌های سنتی، موانع خود را با شرکت‌کنندگان از بین می‌برند، کاهش ابهام و افزایش وضوح شرکت‌کنندگان در فرآیند تولید دانش موجب افزایش اعتبار برای مداخلات آینده می‌شود (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲).

-
1. Muccio, Reybold & Jidd
 2. Visual storytelling
 3. Noronha
 4. Willcox
 5. Matarasso
 6. Curammeng
 7. Decolonizes educational research
 8. O'Neil, Kteily-Hawa & Le Ber
 9. Decolonization
 10. Stokes
 11. Disciplinary knowledge
 12. Potential for democratization
 13. Transformational learning

افراد کلیدی^۱ که محققان به آنها توجه می‌کنند، روایتگر پژوهش از طریق مفاهیم زمینه و صدا هستند. منظور از زمینه نقطه‌ای است که در آن مخاطبان شروع به توسعه درک موقعیتی از داستان‌های خودشان در حضور محقق می‌کنند (هیل،^۲ ۲۰۰۵). به این ترتیب، پرتره به یک فرآیند تعاملی تبدیل می‌شود که در آن معانی، متن و تجربه با هم تلاقی می‌کنند (بلوم و ارلاندسون،^۳ ۲۰۰۳). پرتره‌ها را می‌توان از متن مصاحبه‌های صوتی ضبط‌شده ساخت. برای این منظور از سه راه مصاحبه، یادداشت‌های میدانی مانند مشاهده و اسناد جمع‌آوری‌شده به عنوان یک طرح تحقیقاتی می‌توان استفاده کرد. روش پرتره یک روش‌شناسی خاص است؛ زیرا دیدگاه ضد‌هژمونیک^۴ ارائه می‌دهد. پژوهشگران این روش دارای دیدگاه اخلاقی هستند و به مسئولیت‌هایی فراتر از دیدگاه‌های تحمیلی کمیته‌های اخلاق دانشگاه^۵ برای کار و پیشبرد زندگی پایبندند و افرادی را نیز در نظر می‌گیرند که توسط مؤسسات متحد و سیستماتیک^۶ طرد شده‌اند (ووفن و پیکفورد، ۲۰۲۱).

پژوهش‌هایی که توسط روش‌های پژوهش پرتره انجام شده است، بسیار است. مثلاً والدز^۷ در پژوهشی (۲۰۲۰) به بررسی موضوعی با عنوان «معلم‌ان چگونه با استفاده از نظریه‌های استعماری و پروژه‌های تحقیقی مطالعات قومی می‌توانند به بررسی متن اولیه برنامه درسی هنرهای زبان بپردازند؟» پرداخت. دی‌لوس‌روس^۸ (۲۰۱۳) به مطالعه دوره دبیرستان برای مستند کردن نحوه عملکرد دانش‌آموزان دبیرستانی برای تبیین چگونگی تغییر جمعی در جوامع خود پرداخت. از روش پرتره به بررسی مطالعات قومی در تحقیقات مختلفی همچون بابتیست^۹ (۲۰۱۰)، کرامنگ (۲۰۲۰)، کرامنگ و تینتانگو – کوبالز^{۱۰} (۲۰۱۷)، هالاگانو^{۱۱} (۲۰۱۰)، لپکا و همکاران^{۱۲} (۲۰۰۵) و واتاهومیگ و مک‌کارتی^{۱۳} (۱۹۹۴) پرداخته شده است.

۳-۴. فرآیند شکل‌گیری پرتره در پژوهش

پرتره در پاسخ به سؤالاتی همچون مفاهیم مرتبط با زمینه و رابطه و ثبت دقیق فرآیندها مفید است و به محققان اجازه می‌دهد تا به جنبه‌های مهم تحقیق با روایت‌های شخصی^{۱۴} درگیر شوند. استراتژی تحلیلی^{۱۵} که در پژوهش پرتره پیشنهاد شده است، دو وظیفه دارد:

- توضیح مفصل داستان، تصویرسازی فرآیند و زمینه؛^{۱۶}
- نشان دادن دلایل و تأثیرات اساسی (چرایی امور).^{۱۷}

مراحل تحلیلی پیشنهادشده شامل کدگذاری شخصیت‌ها،^{۱۸} زمان،^{۱۹} فضا و شرایط،^{۲۰} رویدادهای کلیدی^{۲۱} و نقطه مشترک پدیده‌های مورد علاقه^{۲۲} است. جدول زیر می‌تواند به عنوان راهنما برای شروع فرآیند تحلیل استفاده شود: (رودریگوز – دورانز و جاکوبز،^{۲۳} ۲۰۲۰)

1. key tenants
2. Hill
3. Bloom & Erlandson
4. Anti-hegemonic perspective
5. University ethics committees
6. United and systematic institutions
7. Valdez
8. de los Ríos
9. Baptiste
10. Curammeng & Tintiangco-Cubales
11. Halagao
12. Lipka, Hogan, Webster, Yanez, Adams, Clark & Lacy
13. Watahomigie & McCarty
14. Personal stories
15. Analytical strategy
16. it offers a detailed description of the story, illustrating process and context
17. indication of underlying reasons and influences
18. Characters
19. Time
20. Space and Circumstances
21. Key Events
22. Intersection of phenomena of interest
23. Rodríguez-Dorans & Jacobs

جدول ۱: ابزارهای تحلیلی برای کمک به روند ساخت پرتره‌ها

کدها	سؤال‌های پژوهش	واژگان کلیدی
شخصیت‌ها	چه کسی، شخصیت‌ها، روابط بین شخصیت‌ها	نام‌ها، ضمائر، شخص اول یا رویدادهایی که شامل افراد دیگر می‌شود
زمان	چه زمانی، زمینه تاریخی، دنباله داستان، تجربه زمان	تاریخ، سال، زمان (بعد از، قبل از، زمانی که و ...)، دوره‌های زمانی (هفته‌ها، ماه‌ها و روزها)
فضا	کجا، جغرافیا، سیاسی، زمینه فرهنگی، اقتصادی و سیاسی	جغرافیای کلان (شهرها، کشورها، قاره‌ها)؛ فضای کوچک (در سراسر جاده، در آشپزخانه، در بیمارستان)، فضاهای مجازی (آنلاین، حالات ذهنی، یک فضای عاطفی)
رویدادهای کلیدی	چگونه / چرا، ارتباطات و روابط، تعاملات، چرخش نقاط، تأثیرات گسترده	احساسات قوی در اطراف رویداد، لینک به تصمیم مهمی که گرفته شده، تغییر در روایت پس از واقعه
پدیده‌های مورد علاقه	چگونه / چرا، پدیده‌ها چگونه است، علاقه و روایت، تقاطع مفاهیم و زمینه	موضوعات مورد علاقه از پیش شناسایی شده به عنوان زیست محیطی، چشم‌انداز، هویت، معلولیت

در وهله اول، قبل از تفسیر و توضیح داده‌ها، به نوشتن یک توصیف جامع،^۱ طرح داستان یا داستان‌هایی^۲ پرداخته می‌شود. سپس بینش توصیفی می‌تواند به کاوش عمیق‌تر داده‌ها برای بررسی سؤالات «چرایی» پردازد (یین، ۲۰۱۴^۳). روش تحقیق پرتره با ادغام تجربیات، به تولید یک پرتره می‌پردازد. به عبارتی با ادغام صداها، چشم‌اندازها، دانش و زمینه‌های آموزشی به یک جهان‌بینی مشترک در زمینه اجتماعی و فرهنگی می‌توان رسید (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲).

لارنس لایت‌فوت و دیویس (۱۹۹۷) بیان داشته‌اند که پرتره‌نگار نه تنها به توسعه روایتی متقاعدکننده و معتبر علاقه‌مند است، بلکه او همچنین علاقه‌مند به ثبت جزئیات ظریف تجربه انسانی است. ایجاد یک پرتره بصری می‌تواند ابزاری برای محقق برای تثبیت شهود در توصیف دقیق مضامین از طریق تفسیری باشد.

اول) میل به استناد بر مفاهیم سنتی از فلسفه به عنوان «جستجوی خرد»؛^۴

دوم) کنار گذاشتن قضاوت‌های از پیش تعیین شده؛^۵

سوم) هدفمندی آگاهی براساس آنچه در مقابل خود می‌بینیم یعنی «حافظه، تصویر و معنا»؛^۶

چهارم) و در نهایت، ما فقط از طریق خود می‌توانیم تجربه فردی را درک کنیم (تایلر، ۲۰۱۸^۷). بنابراین، احساس تجربه انسانی را

نمی‌توان در «مفاهیم انتزاعی مرده و در سیستم‌های منطقی»^۸ درک کرد؛ زیرا آنها «احساسات درک ما را از زندگی انسان عمیق‌تر می‌کند» (ون مانن، ۲۰۱۶^۹، ص ۱۷).

از نظر لایت‌فوت و دیویس (۱۹۹۷) پرتره دارای ۴ بعد برای ساختن یک کل نهایی برای درک زیبایی‌شناختی است:

بعد ۱) توسعه روایت و داستان‌های فراگیر از مضامین نوظهور و اولیه: شروع به مفهوم‌سازی تفسیرهای خود؛

بعد ۲) ایجاد ساختار حمایتی از روایت داستانی با کمک موضوعات نوظهور به عنوان زیر عنوان؛

بعد ۳) تأثیرپذیری جریان روایت پرتره از بافت‌ها، احساسات و بینش؛

بعد ۴) شکل‌گیری نهایی پرتره از طرق ایجاد انسجام و یکپارچگی روایات (لورنس - لایت‌فوت و دیویس، ۱۹۹۷). با ایجاد تفاسیر

جدید و تفاسیر مجدد عمق روایت افزایش می‌یابد و در مورد روایات دیگر و سازه‌ها و سیستم‌های قدرت بحث می‌شود (کرامنگ، ۲۰۲۳).

1. holistic description

2. outlining the story or stories

3. Yin

4. the search for wisdom

5. redetermined judgments

6. memory, image and meaning

7. Tirrell

8. deepen our feelings of understanding of human life

9. van Manen

در مقاله کرامنگ (۲۰۲۰) بعد پنجمی به ابعاد روش پرتره اضافه شده است. در این بعد شکستن و جمع کردن دوباره مفهوم سربندی شده مد نظر قرار می‌گیرد. به عبارتی یک کل زیبایی، به ایجاد تفسیرهای جدید و مجدد رهنمون می‌شود که با نگرش سیلویا وینتر^۱ (۱۹۹۲) با عنوان «عمل رمزگشایی»^۲ توصیف می‌شود که به دنبال شناسایی متون و شیوه‌های معنادار است تا آنچه را که آنها می‌توانند رمزگشایی شوند (کرامنگ، ۲۰۲۳). در زمینه پرتره پنج جنبه مهم وجود دارد:

(۱) محیط فیزیکی؛^۳

(۲) محققان لنز؛^۴

(۳) سفر تاریخی؛^۵

(۴) فرهنگ و ایدئولوژی مکان؛^۶

(۵) استعاره‌های مرکزی و نمادهایی که روایت را شکل می‌دهند؛

(۶) شرکت‌کننده نقش در شکل دادن به شرایط و محیط اطراف (لورنس - لایت‌فوت، ۲۰۰۲).

مردم به محیط‌های آموزشی زندگی می‌بخشند. به همین ترتیب، پرتره و پرتره‌های حاصل می‌توانند واقعیت‌های جدید را روشن کرده و باعث تغییر در فرآیندهای آموزشی و شیوه‌های جدید جهانی شوند. فرآیند تحقیق پرتره شامل جمع‌آوری روایت‌های شرکت‌کنندگان، درک معنی و شناسایی موضوعات نوظهور است. پرتره‌نگار با طراحی سؤالات راهنما به محیط آموزشی وارد شده و شروع به گوش دادن می‌کند. سپس پرتره‌نگار مشاهده و روابط را آغاز کرده و آنچه را مستند می‌کند که او شاهد بوده است. محقق دوباره در اسناد، سازماندهی داده‌ها، کد تفسیر می‌اندیشد و شروع به فرضیه‌سازی در الگوها و انحرافات^۷ می‌کند که پرتره براساس آن بنا شده است. پرتره‌نگاران نیز چالش‌های دیگر محققان کیفی را در جهت‌یابی کار میدانی، روابط شرکت‌کنندگان، وضوح مفهومی، طرح تحقیق، ابزار جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل، تفسیر، ذخیره اسناد میدانی، قدرت منابع، محرمانه بودن و ناشناس بودن مدرسه و صداقت در نمایندگی دارند. پرتره در نهایت با ارائه یک کل زیبایی‌شناسی به کار خود پایان می‌دهد. واضح‌ترین موضوعات از ایده‌های تکراری، قابل مشاهده و شنیدنی در روایت شرکت‌کنندگان ظاهر می‌شود. گوش دادن به داستان‌ها فرصتی را برای انسجام در موضوعات مرکزی در تحقیق فراهم می‌کند. نمادها، استعاره‌ها، شکل‌ها، رنگ‌ها، خطوط، همه دارای تعهدات و ارزش هستند که از طریق تجربه‌های گسترده زندگی را می‌توان به اشتراک گذاشت و درک کرد.

همچنین، تصاویر پرتره و پیام‌ها ممکن است از آیین‌های نهادی و فرهنگی روزانه همچون فعالیت‌ها، جشن‌ها، انتخابات دانشجویی و فعالیت‌های اجتماعی به وجود آیند. منبع دیگری از تصاویر پرتره یعنی تجربیات منفرد، که به یک الگو کمک نمی‌کنند، آشکار است. پرتره مانند هنرهای زیبا، روشی منحصربه‌فرد برای شناخت مفاهیم درجه بالاتر مانند مدرسه است. ارزش‌ها، فرهنگ، امیدها و همگرایی کل زیبایی‌شناختی روشن می‌کند (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲).

۴-۴. تجزیه و تحلیل پرتره

تجزیه و تحلیل داده‌ها در روش پرتره پس از گوش دادن چندباره به صدای مشارکت‌کنندگان در پژوهش شامل چهار گام است: گام اول دریافت داستان، گام دوم خلق اشعار، گام سوم گوش دادن به صداهای مخالف و گام چهارم نگارش گزارش است (مک‌کارتی، ۲۰۱۷)^۸. تجربه‌های نظریه‌پردازان مختلف در تجزیه و تحلیل یافته‌های جمع‌آوری شده با روش پرتره متفاوت می‌باشد. برخی از پژوهشگران اعتقاد دارند

1. Wynter

2. Decoding action

3. physical environment

4. lens researchers

5. historical travel

6. culture and ideology of place

7. Deviations

8. McCarthy

که در ابتدا یافته‌ها به شکل روایت‌های ایدیوگرافیک^۱ است و در ادامه به‌عنوان یک تحلیل جامع^۲ با موضوعات مرکزی صورت می‌گیرد که در روایت شرکت‌کنندگان مشخص شده است. برداشت در مورد یافته‌ها را به خواننده با استفاده از صدای شخص سوم^۳ معرفی می‌شود. استفاده از صدای شخص سوم برای توصیف و تفسیر روایت‌های شرکت‌کنندگان موجب پویایی و بازتولید تجربیات شرکت‌کنندگان در طول زندگی خود می‌شود. دیگران صحت، منطق، اعتبار روابط، هویت را تجزیه و تحلیل می‌کنند (رودریگوز - دورانز و جاکوبز، ۲۰۲۰). به‌عبارتی، بین تفسیر روایت‌های شرکت‌کنندگان و گوش دادن و روایت‌های شخصی پژوهشگر سعی می‌شود که تعادل حفظ شود؛ زیرا مصاحبه‌شوندگان متخصص زندگی خود هستند (اندرسون، ۲۰۱۲). این تلاش روش‌شناختی برای تعادل قدرت بین نقش محقق در تفسیر داده‌ها و تخصص شرکت‌کنندگان در تجربه زندگی‌شان چیزی است که پرتره‌های روایت^۵ نامیده می‌شوند (رودریگوز - دورانز و جاکوبز، ۲۰۲۰).

۴-۵. اعتبار در روش پرتره

داشتن صداقت در روش پژوهش پرتره، مسئولیت محقق است. برخلاف تحقیقات کمی که در آن محقق دور، بی‌طرف^۶ و عینی^۸ است، تحقیقات کیفی به‌طورکلی و روش پرتره به‌طورخاص، مذاکره در مورد متقابل بودن، نزدیکی و رابطه^۹ است. روش پرتره دیدگاه‌های جهانی و شیوه‌های زندگی در آموزش را کشف و تولید می‌کند. روشنگری از طریق روایت‌های تجربی زندگی شده و مشترک رخ می‌دهد. مدت زمان شرکت‌کنندگان به اندازه تأثیر مهم نیست و یک برخورد کوتاه ممکن است به‌طور قابل توجهی به کل زیبایی و زندگی سایر شرکت‌کنندگان و بینندگان کمک کند (اونیل، کتلی‌هایا و لی‌بر، ۲۰۲۲). مشروعیت^{۱۰} روش‌شناختی پرتره در جابه‌جایی ماهیت تحقیق به دور از «لنز تخصصی تحقیق»^{۱۱} و با تمرکز بر صدا و زمینه است (لارنس لایت‌فوت، ۲۰۰۵). ارتباط بین محقق و مشارکت‌کنندگان در این روش از طریق اطمینان بیشتر به شرکت‌کنندگان و مشارکت آنان، تناسب^{۱۲} و منطق تحقیق^{۱۳} عملی می‌شود که فرصت‌های متعددی را برای تمامی روایت‌ها و صداها بدون به حاشیه بردن بیشتر گروه‌ها و افراد^{۱۴} ایجاد می‌کند (چیمن، ۲۰۰۵، ص ۲۷).

براساس دیدگاه لایت‌فوت (۲۰۰۵) فرآیند تشکیل پرتره‌های روایی، روشن و قابل تشخیص^{۱۵}، مشورتی و بسیار خلاقانه است و مستلزم داشتن دیدگاه عمیق و انعطاف‌پذیر می‌باشد. بین مستندسازی و خلق روایت^{۱۶}، بین دریافت و شکل دادن^{۱۷}، انعکاس و تحمیل^{۱۸}، بداهه‌پردازی^{۱۹}، پویایی‌های حیاتی وجود دارد. تلاش برای رسیدن به انسجام باید هم به‌صورت ارگانیک و هم به‌صورت تفسیری جاری شود (لایت‌فوت، ۲۰۰۵).

1. idiographic narratives
2. overarching analysis
3. he third person voice
4. Anderson
5. Narrative portraiture
6. Distant
7. Neutral
8. objective
9. Negotiates reciprocity, closeness and rapport
10. legitimacy
11. Specialized research lens
12. symmetric
13. dialectic research
14. Without marginalizing most groups and individuals
15. discerning
16. Documenting and creating narratives
17. between receiving and shaping
18. reflecting and imposing
19. improvising

۴-۶. کاربست پرتره در محیط‌های آموزشی

روش پژوهش پرتره برای نخستین بار در حوزه آموزش و پرورش و رهبری آموزشی به کار گرفته شده است و به دنبال ترکیب بین داستان‌نویسی هنری و دقت علمی در پژوهش است (نظرزاده زارع، ۱۴۰۲). اسوارت، چیشلم و برون^۱ (۲۰۱۵) تأثیرگذاری خوب و داستان‌نویسی عالی را از جمله ویژگی‌ها و شایستگی‌های رهبران سازمانی می‌دانند. داستان‌ها، روایات منطبق با جدول زمانی، شخصیت‌ها و نقشه‌های منطبق با هسته مرکزی هستند. داستان‌ها به ما کمک می‌کنند که از حکایت‌های کوچک، چیزهای زیادی را یاد بگیریم. داستان‌ها از روش خاطرات اتوبیوگرافیک یا اپیزودیک پیروی می‌کنند. داستان‌ها به راحتی خاطره‌انگیز و قابل بازگو هستند. برخی از قدرتمندترین رهبران تجاری، داستان‌نویسان عالی هستند. داستان‌های خوب، به نفع جوامع، مشتریان و سهامداران است. داستان‌ها، روایات و... بر احساسات تأثیر گذاشته و به رشد انگیزه، تعهد و وفاداری کمک می‌کند. عناصر یک داستان رهبری خوب احتمالاً شامل موارد زیر باشد:

- دارای شروع، میانه و پایان خوب است؛
- شخصیت‌های قوی دارد؛
- دلایل قابل قبول^۲ برای وقایع دارد؛
- اهداف صریح^۳ برای اقدامات دارد؛
- زبان عاطفی^۴ دارد؛
- با واقعیت و ارزش‌های مردم و سازمان سازگاری دارد؛^۵
- چشم‌انداز روشن^۶ از آینده دارد.

تدریس به عنوان بخشی از یک زمینه مهم در فضای اجتماعی در نظر گرفته می‌شود. این رویکرد فراتر از مصاحبه برای درک مشاهدات قوم‌شناسی و مطالعه اجتماعی در نظر گرفته می‌شود و ریشه‌های مادی مربوط به آموزش و تبدیل به ادبیات برای گسترش بیشتر درک معلم بودن در یک موقعیت اجتماعی و اقتصادی خاص است (هوین، ۲۰۲۳^۷). مدارس از نظر جغرافیایی در محله‌ها، شهرها، مناطق و کشورهای مختلف جهان واقع شده‌اند. این رنگ‌ها، مناظر، فصول، معماری و چشم‌اندازها کمک‌های قابل توجهی به درک زمینه، مکان، جهان‌بینی، آمادگی و باز بودن محیط مدرسه کرده است. عوامل اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، خانوادگی، بهداشتی، فرهنگی و معنوی نیز در ترکیب پرتره مورد توجه قرار می‌گیرد. دیدگاه‌های جهانی که در روایت‌ها خلاصه شده‌اند، مورد احترام قرار می‌گیرند. ابتدا در استعاره و سپس توسط داستان‌گویان، در نماد تأیید می‌شود. شکل‌ها، رنگ‌ها، خطوط، باوجوداین، بافت‌ها و ارزش‌ها با نیت و معنی برای برانگیختن هماهنگ هستند. تماشاگران باید بتوانند در این پرتره شرکت کنند و به ادغام تجربه و دانش خود بپردازند. پرتره، مشارکت شرکت‌کنندگان را در حل مشکلات مورد علاقه آنها پذیرفته است. این نقاش همیشه به «طریقی که مردم تنظیمات خود را شکل می‌دهند» علاقه‌مند است و راه‌ها و محیطی را که در آن زندگی و کار می‌کنند، شکل می‌دهند، مختل می‌کنند و تغییر می‌دهند. چیزهایی را که پرتره‌نگارها می‌بینند فقط مهم نیستند؛ بلکه فرهنگ و تاریخ مدرسه جنبه‌های مهم پرتره هستند.

1. Swart, Chisholm & Brown

2. Plausible reasons

3. Explicit goals

4. Emotional language

5. Consistency with the reality of the people, their organization and their values

6. A clear vision

7. Høyen

برخلاف رویکردهای سنتی، که در آن محقق در فرآیند نوشتن، عینی و نامرئی^۱ است، در روش پرتره لنز محقق جزء جدایی ناپذیر پژوهش می‌باشد. صدای محقق در همه‌جای پژوهش از جمله در فرضیات، سؤالات پژوهش، نگرانی‌ها، چهارچوب تحقیق، داده‌های جمع‌آوری‌شده، انتخاب داستان‌ها،^۲ روح،^۳ بینش‌ها،^۴ سبک،^۵ زیبایی،^۶ صدا، زبان،^۷ ابزار،^۸ سرعت^۹ و ریتم^{۱۰} پژوهش بازتاب می‌دهد. درحالی‌که صدای پرتره‌نگار یکی از اجزای فرآیند زیبایی‌شناسی است، به نظر نمی‌رسد که بلندتر از کمک‌های خود شرکت‌کننده باشد. این روش جدید و متفاوت را کشف می‌کند که از طریق انواع دیگر تحقیقات مانند تحقیق تجربی (که در آن یک حقیقت عینی منحصربه‌فرد و ثابت جستجو می‌شود) و قابل دسترسی نیستند. در پرتره، صدا در بسیاری از موارد با درجه‌های مختلف محدودیت یا حضور کشف شده است و شاهد، تفسیر، نگرانی، خودنوشت، تشخیص صداهای دیگر و گفتگو با دیگران همه شکل صدا در روند پرتره از طریق روابط بین ذهنی بین محقق و شرکت‌کنندگان در محیط‌های آموزشی است (رودریگوز - دورانز و جاکوبز، ۲۰۲۰)

۴-۷. محدودیت‌ها و چالش‌های پرتره

کاربرد روش پرتره برای برجسته‌سازی ظلم و ستم‌های سیستمی و پیگیری عدالت اجتماعی، ممکن است به دلیل محو کردن مرز بین تحقیق و مدافع‌گری مورد انتقاد قرار گیرند؛ اما توجه به این نکته حائز اهمیت است که بهترین پاسخ و بازنمایی پدیده‌های پژوهشی در علوم اجتماعی و انسانی، از طریق متدولوژی‌هایی ارائه می‌شود که زوایای مختلف تجربه را کاوش می‌کنند و ناسازگاری ظاهری منابع داده‌ها یا انواع شواهد - مانند رفتار قابل مشاهده، گفتار، اسناد، افکار یا احساسات - را برطرف می‌کنند که نیازمند روش‌های متمایزی برای تحلیل و بازنمایی می‌باشد. همچنین، یکی دیگر از محدودیت‌های استفاده از پرتره، این است که کاربرد آن به‌عنوان شکلی از بازنمایی داده‌ها ممکن است توسط جامعه دانشگاهی به‌طور گسترده‌ای شناخته نشود و در نهایت، اگرچه استانداردها و معیارهای پذیرفته‌شده‌ای برای ارائه داده‌ها به روش‌های روایتی وجود دارد، خود پرتره‌نگاری روایتی، هنوز یک متدولوژی نوپا محسوب می‌شود و توسعه و معرفی آن به عرصه‌های بیشتر دانشگاهی، اجتماعی و سیاسی نیازمند تلاش و نیت بیشتری است (رودریگز - دورانز، ۲۰۲۳، ص ۱۳۶).

معایب بالقوه پرتره‌نگاری شامل وابستگی به مهارت‌های نوشتاری متخصص است که در ویژگی‌های زیر تجلی می‌یابد: توصیف‌های دقیق برای تفکیک، تکرارهای ناهمگون برای ارائه ظرافت، و جزئیات پیچیده برای تضمین تأثیر؛ ازاین‌رو، تفکر انتقادی و استنتاجی از تولیدکنندگان (و خوانندگان) پرتره‌ها مورد نیاز است تا جوهر و داستان مرکزی موضوعات را درک کنند؛ زیرا پرتره‌نگاری تنها به ویژگی‌های فیزیکی دقیق وابسته نیست و این دقت می‌تواند به انتقادی از پرتره‌نگاری به‌عنوان یک کار پرزحمت تبدیل شود (برنا، ۲۰۲۳^{۱۱}؛ لارنس - لایپ‌فوت و دیویس، ۱۹۹۷).

همپستن^{۱۲} (۲۰۱۵) در مطالعه خود، چالش‌های استفاده از پرتره‌نگاری را در سه دسته:

۱. معرفی یک روش جدید در رشته ارتباطات (سایر رشته‌ها از روش پرتره استفاده می‌کنند؛ اما محققان ارتباطات به‌ندرت این کار را انجام می‌دهند)؛

۲. ایجاد پرتره‌ها (چالش‌های مرتبط با جمع‌آوری داده‌ها، نوشتن پرتره‌ها، انتخاب شرکت‌کنندگان برای این پروژه)؛

1. Invisible
2. Choosing stories
3. soul
4. insights
5. Style
6. Beauty
7. language
8. tools
9. speed
10. rhythm
11. Brenna
12. Hampsten

۳. یافتن خوانندگان مناسب طبقه‌بندی می‌کند. براساس مک‌نیف^۱ (۲۰۱۲)، سؤالات زیر نمایانگر چالش‌های پژوهش پرتره‌محور هستند:
۱. چگونه پژوهشگران خودمحوری یک‌جانبه را کاهش می‌دهند؛ زمانی که خلق هنر شخصی، که اغلب صمیمی است، بخش اصلی پژوهش را تشکیل می‌دهد؟ آیا استانداردهای مفید بودن برای دیگران می‌تواند نتایج عملی را تضمین و جنبه‌های ذهنی شناخت هنری را تکمیل کند؟
 ۲. کدام حوزه‌های تحقیق به مهارت‌های رسانه‌ای نیاز دارند و کدام نیاز ندارند؟ آیا مهارت‌های خاص هم تحقیق را تقویت می‌کند و هم محدود می‌کند؟ آیا بیان هنری غیررسمی و اصیل می‌تواند در برخی حوزه‌ها نوآوری را پیش ببرد؟
 ۳. چگونه می‌توان ساختار، برنامه‌ریزی و عملکردهای سیستماتیک تحقیق را به گونه‌ای سازگار کرد که از طبیعت فردی، بی‌نهایت متغیر، خودجوش و گاهی حتی بی‌نظم آزمایش هنری حمایت کند، جایی که بهترین نتایج اغلب برخلاف تمام پیش‌فرض‌ها از طریق فرآیند تجلی و مبارزه «اتفاق می‌افتند»؟ چگونه ممکن است تحقیق مبتنی بر هنر بیشتر بر تمرکز و محافظت در برابر ابهام تأکید کند بدون اینکه تحت تأثیر رویه‌های تحقیق استاندارد و فرمولی از دیگر رشته‌ها و چهارچوب‌های مفهومی قرار گیرد؟
 ۴. آیا ضرورت قابل بحث زبان علمی مکتوب، تفسیر و تحلیل کلامی، و تفکر گفتامی / خطی، هم به پیشرفت و هم به احتمال زیاد محدود کردن فرآیند تحقیق هنری منجر می‌شود؟

۵. بحث و نتیجه‌گیری

تغییرات قابل توجهی در طول تاریخ برای سازگاری با تحولات اجتماعی، فرهنگی و تکنولوژیکی ایجاد شده است (استین، ۲۰۲۳^۲). در فضای تحقیقاتی قرن ۲۱، ما گفتگوی خود را برای تفکر در مورد داده به صورت داستان باز کرده‌ایم و از فرآیندهای تحقیقاتی بین فرهنگ معاصر بهره می‌بریم که شامل مشارکت و ترویج همکاری در ساخت روایت‌های داستانی است (ووفن و پیکفورد، ۲۰۲۱). روش تحقیق پرتره، در درجه اول به تحقیق به عنوان ابزاری برای تغییر اجتماعی می‌نگرد و با به حداقل رساندن تأثیر بسترهای اجتماعی فرهنگی، تاریخی و سیاسی تأثیرگذار، بر نقاط قوت و آنچه که می‌توان از آنها آموخت تأکید می‌کند. همچنین، این رویکرد با انتقال داده‌ها به داخل یک روایت قانع‌کننده و قابل دسترس که می‌توان با آن به اشتراک گذاشت، توسط مخاطبان فراتر از جامعه علمی درک شد. هر نقاشی مطابق با معنای خاص خودش ظاهر می‌شود و از طریق تصاویری یاد گرفته می‌شود که خلق شده است. وقتی پرتره‌ها با شرکت‌کنندگانی، که آنها نمایندگی می‌کردند، به اشتراک گذاشته شد، تفسیر آنها از تجربه آنان نمایان می‌شود. محقق خودش را از طریق پاسخ افراد درک می‌کند و به شیوه‌های گوناگون و استعاری می‌بیند. تحقیق پرتره در تقابل با انواع قضاوت‌ها قرار دارد. این روش مبتنی بر هنر پرتره بیانی که براساس ساختاری از پدیدارشناسی ساخته شده است و تفسیری غنی از تجربیات زیسته شرکت‌کنندگان ارائه می‌دهد و یک موضع میانی بین دقت و کیفیت و استفاده از پرتره به عنوان یک همراه با ارزش، هرچند غیر متعارف، با کیفیت تحقیق می‌کند.

1. McNiff

2. Stein

منابع

۱. نظرزاده زارع، محسن. (۱۴۰۲). «کاوشی عمیق در روش پژوهش پرتره». فصلنامه علم و پژوهش، ۱۴(۱): ۱۶-۲۰.

References

2. Anderson, H. (2012). Collaborative relationships and dialogic conversations: Ideas for a relationally responsive practice. *Family Process*, 51(1), 8-24.
<https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2012.01385.x>
3. Baptiste, S. A. (2010). *Moving beyond Black History Month: How three teachers interpreted and implemented the New Jersey Amistad legislation* [Doctoral dissertation, Rutgers University].
<https://doi.org/10.7282/T3H1324V>
4. Bloom, C. M., & Erlandson, D. A. (2003). Three voices in portraiture: Actor, artist, and audience. *Qualitative Inquiry*, 9(6), 874-894.
<https://doi.org/10.1177/1077800403254730>
5. Brenna, B. (2023). Portraiture. In J. M. Okoko, S. Tunison, & K. D. Walker (Eds.), *Varieties of qualitative research methods* (pp. 1-15). Springer.
https://doi.org/10.1007/978-3-031-04394-9_61
6. Brooks, S. D. (2017). The song (does not) remain the same: Re-envisioning portraiture methodology in educational research. *The Qualitative Report*, 22(8), 2231-2247.
<https://doi.org/10.46743/2160-3715/2017.2332>
7. Chapman, T. K. (2005). Expressions of “voice” in portraiture. *Qualitative Inquiry*, 11(1), 27-51.
<https://doi.org/10.1177/1077800404270840>
8. Chapman, T. K. (2007). Interrogating classroom relationships and events: Using portraiture and critical race theory in education research. *Educational Researcher*, 36(3), 156-162.
<https://doi.org/10.3102/0013189X07301437>
9. Curammeng, E. R. (2020). Advancing teacher preparation through ethnic studies: Portraits of Filipino American self-identified male teachers. *Race Ethnicity and Education*, 23(3), 454-472.
<https://doi.org/10.1080/13613324.2019.1664003>
10. Curammeng, E. R. (2023). Portraiture as collage: Ethnic studies as a methodological framework for education research. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 36(2), 186-202.
<https://doi.org/10.1080/09518398.2020.1828646>
11. Curammeng, E. R., & Tintiangco-Cubales, A. (2017). Growing our own hope: The development of a Pin@y teacher pipeline. In *Confronting racism in teacher education* (pp. 157-163). Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781315623566-25>
12. De los Ríos, C. V. (2013). A curriculum of the borderlands: High school Chicana/o-Latina/o studies as *sitios y lengua*. *The Urban Review*, 45, 58-73.
<https://doi.org/10.1007/s11256-012-0224-3>
13. Duran, A., Rodriguez, F., & Patrón, O. E. (2020). Queer love in the lives of gay Latino men in college. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 33(9), 905-920.
<https://doi.org/10.1080/09518398.2019.1687957>

14. Eaves, S. (2014). From art for art's sake to art as means of knowing: A rationale for advancing arts-based methods in research, practice and pedagogy. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 12(2), 154-167.
<http://www.ejbrm.com>
15. English, F. W. (2003). *The postmodern challenge to the theory and practice of educational administration*. Charles C Thomas.
16. Featherstone, J. (1989). Essay review: To make the spirit whole. *Harvard Educational Review*, 59(3), 367-379.
<https://doi.org/10.17763/haer.59.3.0392h53811473716>
17. Finley, S. (2008). Arts-based research. In *Handbook of the arts in qualitative research* (pp. 71-81). Sage.
18. Halagao, P. E. (2010). Liberating Filipino Americans through decolonizing curriculum. *Race Ethnicity and Education*, 13(4), 495-512.
<https://doi.org/10.1080/13613324.2010.492132>
19. Hallett, C. H. (2023). *The Roman nude: Heroic portrait statuary 200 BC–AD 300*. Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780199240494.001.0001>
20. Hampsten, K. (2015). Challenges in working with portraiture. *Journal of Applied Communication Research*, 43(4), 468–471.
<https://doi.org/10.1080/00909882.2015.1083605>
21. Helmick, L. (2019). *Extraordinary expressions of trust and vulnerability: An arts-informed transdisciplinary journey through blended landscapes of art education and art therapy* [Doctoral dissertation].
<https://doi.org/10.32598/JRH.12.4.1451.1>
22. Helmick, L. (2022). Expressive portraiture as research: Exploration, ideation and discovery. *International Journal of Education Through Art*, 18(3), 395-410.
https://doi.org/10.1386/eta_00108_1
23. Hill, D. A. (2005). The poetry in portraiture: Seeing subjects, hearing voices, and feeling contexts. *Qualitative Inquiry*, 11(1), 95-105.
<https://doi.org/10.1177/1077800404270835>
24. Høyen, M. (2023). Writing with new journalism and portraiture: The making of a portrait. *Qualitative Studies*, 8(1), 87-109.
<https://doi.org/10.7146/qs.v8i1.136783>
25. Jongeward, C. (2015). Visual portraits: Integrating artistic process into qualitative research. In P. Leavy (Ed.), *Method meets art: Arts-based research practice* (2nd ed., pp. 253–265). Guilford Press.
<https://doi.org/10.33524/cjar.v18i1.322>
26. Kitcher, P. (2023). *What's the use of philosophy?* Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780197657249.001.0001>
27. Kunt, Z. (2020). Art-based methods for participatory action research (PAR). *Interactions: Studies in Communication & Culture*, 11(1), 87-96.
https://doi.org/10.1386/iscc_00008_1
28. Lahman, M. K., et al. (2021). Own your walls: Portraiture and researcher reflexive collage self-portraits. *Qualitative Inquiry*, 27(1), 136-147.
<https://doi.org/10.1177/1077800419897699>

29. Lawrence-Lightfoot, S. (2005). Reflections on portraiture: A dialogue between art and science. *Qualitative Inquiry*, 11(1), 3-15.
<https://doi.org/10.1177/1077800404270955>
30. Lawrence-Lightfoot, S., & Davis, J. H. (1997). *The art and science of portraiture*. Jossey-Bass.
31. Lawrence-Lightfoot, S., & Davis, J. H. (2002). *The art and science of portraiture*. Wiley.
32. Leavy, P. (2020). *Method meets art: Arts-based research practice* (3rd ed.). Guilford Press.
33. Lightfoot, S. L. (2005). *I've known rivers: Lives of loss and liberation*. Penguin.
34. Lipka, J., et al. (2005). Math in a cultural context: Two case studies of a successful culturally based math project. *Anthropology & Education Quarterly*, 36(4), 367-385.
<https://doi.org/10.1525/aeq.2005.36.4.367>
35. Matarasso, F. (1997). *Use or ornament? The social impact of participation in the arts*. Comedia.
36. Mazzei, L. A. (2021). Postqualitative inquiry: Or the necessity of theory. *Qualitative Inquiry*, 27(2), 198-200.
<https://doi.org/10.1177/1077800420932607>
37. McCarthy, K. W. (2017). *Full circle: A portraiture study of three successful Indigenous educators and community leaders who experience personal renewal in their practice of cultural restoration* [Doctoral dissertation, Lesley University].
https://digitalcommons.lesley.edu/education_dissertations/125
38. McNiff, S. (2012). Opportunities and challenges in art-based research. *Journal of Applied Arts & Health*, 3(1), 5-12.
https://doi.org/10.1386/jaah.3.1.5_1
39. Mertens, D. M. (2019). *Research and evaluation in education and psychology: Integrating diversity with quantitative, qualitative, and mixed methods* (5th ed.). Sage.
40. Muccio, L. S., Reybold, L. E., & Jidd, J. (2015). Researcher-portraitists: An exploration of aesthetics and research quality. *International Journal of Education & the Arts*, 16(1).
<http://www.ijea.org/>
41. Nazarzadeh Zare, M. (2023). An in-depth exploration of the portraiture research method. *Science and Education*, 14(1), 16-20. [In Persian]
42. Noronha, S. D. (2019). (Un)stitching the memory and the story of a melanoma: Giving a form to forgetfulness between anthropology and creative ethnographic drawing. *Cadernos de Arte e Antropologia*, 8(2), 73-79.
<https://doi.org/10.4000/cadernosaa.2500>
43. O'Neil, P., Kteily-Hawa, R., & Le Ber, M. J. (2022). Social portraiture: Decolonizing ways of knowing in education through arts-based participatory action research. *The Canadian Journal of Action Research*, 22(3), 32-44.
<https://doi.org/10.33524/cjar.v22i3.589>
44. Pfohl, S., et al. (2021). Simple, dark, and deep: Photographic theorizations of as-yet schools. *Postdigital Science and Education*, 3, 793-830.
<https://doi.org/10.1007/s42438-021-00233-9>
45. Potter, S. H. (2023). *Family life in a Northern Thai village: A study in the structural significance of women*. University of California Press.
<https://doi.org/10.2307/1971745>
46. Rodríguez-Dorans, E., & Jacobs, P. (2020). Making narrative portraits: A methodological approach to analysing qualitative data. *International Journal of Social Research Methodology*, 23(6), 611-623.

<https://doi.org/10.1080/13645579.2020.1719609>

47. Rosado, P., Fernández, R., & Reverter, F. (2021). GANs and artificial facial expressions in synthetic portraits. *Big Data and Cognitive Computing*, 5(4), 63.
<https://doi.org/10.3390/bdcc5040063>
48. Rubtsova, O. V., Poskakalova, T. A., & Shiryaeva, E. I. (2021). Features of on-line behavior in adolescents with different levels of self-concept clarity. *Psychological Science and Education*, 26(4), 21.
<https://doi.org/10.17759/PSE.2021260402>
49. Saputra, P., Tan, E., & Lee, A. (2024). The evolution of portraiture in contemporary visual arts. *Journal of Humanities Research Sustainability*, 1(5), 227–236.
<https://doi.org/10.70177/jhrs.v1i5.1794>
50. Scierka, L. E., et al. (2022). Patient representativeness of a peripheral artery disease cohort in a randomized control trial versus a real-world cohort: The CLEVER trial versus the PORTRAIT registry. *Contemporary Clinical Trials*, 112, 106624.
<https://doi.org/10.1016/j.cct.2021.106624>
51. Shay, M. (2017). *Counter stories: Developing Indigenist research methodologies to capture the voices of Aboriginal and Torres Strait Islander staff in flexi school contexts* [Doctoral dissertation, Queensland University of Technology].
52. Silva, M., et al. (2021). Biomolecular insights into North African-related ancestry, mobility and diet in eleventh-century Al-Andalus. *Scientific Reports*, 11(1), 18121.
<https://doi.org/10.1038/s41598-021-95996-3>
53. Singh, B. (2024). Evolutionary global neuroscience for cognition and brain health: Strengthening innovation in brain science. In *Biomedical research developments for improved healthcare* (pp. 246-272). IGI Global.
<https://doi.org/10.4018/979-8-3693-1922-2.ch012>
54. Stein, A. (2023). *Sex and sensibility: Stories of a lesbian generation*. University of California Press.
55. Stokes, D. E. (1997). *Pasteur's quadrant: Basic science and technological innovation*. Brookings Institution Press.
<https://doi.org/10.2307/40253438>
56. Straka, A. (2020). Structuring arts-based analysis in portraiture research. *Qualitative Research Journal*, 20(1), 76-85.
<https://doi.org/10.1108/QRJ-05-2019-0045>
57. Sullivan, G. (2007). Painting as research: Create and critique. In J. G. Knowles & A. L. Cole (Eds.), *Handbook of the arts in qualitative research* (pp. 239-250). Sage.
58. Swart, T., Chisholm, K., & Brown, P. (2015). *Neuroscience for leadership: Harnessing the brain gain advantage*. Palgrave Macmillan.
59. Tirrell, J. (2018). *The integration of faith and learning among collegiate theatre artists: A hermeneutical phenomenological study*. Claremont Press.
https://doi.org/10.1386/eta_00108_1
60. Uusimäki, E. (2021). *Lived wisdom in Jewish antiquity*. Bloomsbury.
<http://digital.casalini.it/9780567697967>
61. Valdez, C. (2020). Flippin' the scripted curriculum: Ethnic studies inquiry in elementary education. *Race Ethnicity and Education*, 23(4), 581-597.
<https://doi.org/10.1080/13613324.2018.1497959>

62. van Manen, M. (2016). *Researching lived experience: Human science for an action sensitive pedagogy* (2nd ed.). Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781315421056>
63. Watahomigie, L. J., & McCarty, T. L. (1994). Bilingual/bicultural education at Peach Springs: A Hualapai way of schooling. *Peabody Journal of Education*, 69(2), 26–42.
<https://doi.org/10.1525/aeq.2005.36.4.367>
64. Weuffen, S., & Pickford, A. M. (2021). Imagining the possibilities of a cross-cultural oral narrative portraiture method: Stepping beyond binary discourses. *The Australian Journal of Indigenous Education*, 50(1), 71-79.
<https://doi.org/10.1017/jie.2019.12>
65. Willcox, S. E. (2017). *The A/R/T of renewal: Artistic inquiry as an alternative professional development* [Doctoral dissertation, Indiana University].
66. Wynter, S. (1992). Rethinking aesthetics: Notes towards a deciphering practice. In *Ex-iles: Essays on Caribbean cinema* (p. 245).
67. Yin, R. K. (2014). *Case study research: Design and methods* (5th ed.). Sage.
<https://doi.org/10.3138/cjpe.30.1.108>
68. Zhang, C. (2024). Unleashing the dynamic linkages among natural resources, economic complexity, and sustainable economic growth: Evidence from G-20 countries. *Sustainable Development*, 32(4), 3736–3752.
<https://doi.org/10.1002/sd.2845>